

Opzouten?

Soms krijgen we een artikel aangeleverd waarvan de titel mij op het verkeerde been zet. Dat was ook het geval bij het leuke artikel dat Cheyenne Feijen voor deze NVOX schreef. Het heet 'Zout eens op met je feedback' en gaat over de manier waarop leerlingen omgaan met de feedback die zij krijgen tijdens het spelen van dit spel. Bij de titel moest ik denken aan een voorval in een 6-vwoklas die ik natuurkunde gaf. Ik zei tegen een leerling, die na eindeloos vaak vragen hoe hij bepaalde opgaves moest oplossen, zuchtend: "Joh, zout eens op!" Hij keek mij aan alsof hij water zag branden want hij begreep totaal niet wat ik bedoelde. Hij keek mij verschrikt aan en vroeg: "Wat moet ik doen?" "Opzouten, gewoon even ophoepelen." Dat loste de situatie niet op. Hij vertrok wel, maar was in tranen en dat was nu ook weer niet de bedoeling. Ik liep achter hem aan, maar hij wilde mij even niet spreken. Terug in de klas vroeg ik aan de leerlingen of Jan altijd zo reageerde. Een klasgenoot vertelde mij dat Jan autistisch was. Hij vatte alles erg letterlijk op en kon niet omgaan met woorden als opzouten, ophoepelen, enzovoort. Ik bedankte de leerling voor zijn uitleg en liet weten dat ik dat niet wist. Ik heb op een rustiger moment mijn excuses aangeboden aan Jan en de afdelingsleider gemeld dat dit soort informatie over een leerling wel erg belangrijk is voor de docenten van Jan. Ook voor de invaller, die ik toen was. Dus opzouten? Ik durf dat woord nauwelijks meer te gebruiken. Wat is trouwens het tegenovergestelde van opzouten? Blijven zitten? Verwelkomen?

Anneke

Thurlings

Hoofdredacteur NVOX
redactie@nvon.nl